

عنوان مقاله:

ارزیابی توانایی شاخص NDVI در مطالعه ی تغییرات کاربری اراضی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

دلنیا حاجی احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست گرایش زیستگاه ها و تنوع زیستی، دانشگاه کردستان

جمیل امان الهی - استادیار گروه محیط زیست، دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

یکی از گام های اصلی برای استفاده بهینه از زمین، آگاهی از الگوی کاربری زمین و تغییرات آن در طول زمان است. فرآیند تشخیص تغییرات برای ارزیابی منابع، از طریق مقایسه تصاویر در چند زمان برای یافتن میزان و نوع تغییرات اتفاق افتاده انجام می گیرد. تغییرات کاربری زمین و پوشش زمین به عنوان یکی از نیروهای محرکه اصلی تغییرات زیست محیطی جهانی و یک بحث اصلی در توسعه پایدار است. استفاده از تکنیک سنجش ازدور یک ابزار عالی برای بررسی و پایش تغییرات کاربری زمین و پوشش زمین است. هدف این مطالعه ارزیابی و پایش تغییرات کاربری اراضی و پوشش گیاهی در بازه زمانی 1987-2006 برای منطقه حفاظت شده بیجار با استفاده از شاخص نرمال شده تفاضل پوشش گیاهی (NDVI) است. بدین صورت با بهره گیری از تصاویر سنجنده TM ماهواره لندست، نقشه های کاربری اراضی با استفاده از شاخص NDVI، الگوریتم حداقل فاصله و طبقه بندی نظارت شده تهیه گردید. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که از سال 1987 تا 2000 دو کاربری مرتع تنک و مرتع متراکم با مساحت های به ترتیب 11/161، 57/9 کیلومترمربع دارای روند کاهشی بوده اند و به 98/61 و 51/7 کیلومترمربع رسیده اند. مساحت زمین های کشاورزی و زمین های بایر از 6/0 و 133/51 کیلومترمربع به 06/1 و 83/209 کیلومترمربع افزایش پیدا کرده است اما در بازه زمانی 2000 تا 2006 مساحت کاربری های مرتع تنک، مرتع متراکم و زمین های کشاورزی به 15/79، 1/30 و 82/2 کیلومترمربع افزایش یافته اند و زمین های بایر منطقه روند کاهشی داشته است و مساحت آن به 21/147 کیلومترمربع رسیده است.

کلمات کلیدی:

تغییرات کاربری اراضی، ماهواره لندست، NDVI، منطقه حفاظت شده بیجار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/589629>

